

samtidig havde en Gæld til Reservecapitalen paa 1,734,000 Kr. Det vil med andre Ord sige det samme som, at naar man tager Hensyn til de nødvendige Beholdninger, som behøves i Smaakasserne rundt omkring i Landet, var man nede under Null, men havde ikke en eneste Ore i den virkelige Kassebeholdning, idet man havde denne Gæld til Reservecapitalen. — Den 1ste April 1895 ere Forholdene allerede noget gunstigere. Da havde man indestaaende i Bankerne og i de forskellige Kasser henimod 12 Mill. Kr. — jeg skal undlade at nævne de enkelte Kr. og Ore, af Hensyn til Tiden skal jeg blot nævne runde Tal — og i Kontoret for udenlandske Betalinger henstod godt 5 Mill. Kr., til sammen henimod 17 Mill. Kr., herfra skal drages for Supplementperiodens større Udgifter end Indtægter lidt over 4½ Mill. Kr.; tilbage blive altsaa 12½ Mill. Kr. Dernæst maa man lægge Mærke til, at da var Gælden til Reservecapitalen dækket, og i Stedet for havde man noget til gode hos Reservecapitalen, saa det var gaaret ret betydelig fremad. — Den 1ste April 1896 stillede Forholdet sig endnu gunstigere. Da havde man 14½ Mill. Kr. indestaaende i Nationalbanken, Handelsbanken og i de forskellige Kasser rundt om i Landet og omtrent 7 Mill. Kr. staaende i Kontoret for udenlandske Betalinger; det bliver til sammen lidt over 21½ Mill. Kr. Herfra drages for Supplementperiodens større Udgifter end Indtægter omtrent 5 Mill. Kr. og tilbage bliver der altsaa noget over 16 Mill. Kr. plus et lille Tilgødehavende hos Reservecapitalen. — Den 1ste April 1897, som vi jo nu nærme os, kunne vi jo ikke sige noget om, der foreligger jo ikke noget Statsregnskab, der gaar til den Tid, men ifølge alt, hvad der foreligger, er der Grund til at vente, at der ogsaa for indværende Finansaar vil blive en ret betydelig Fremgang i Kassebeholdningen. Jeg skal i saa Henseende minde om, at der hvert Aar har været en meget betydelig Indtægtsforøgelse paa Statsregnskabet, at det for hvert Aar siden 1ste April 1894 har indeholdt en meget betydelig Forøgelse af Indtægten ud over, hvad der er budgetteret. Jeg skal saaledes nævne, at allerede for det første Finansaar 1894—95 var Indtægten henimod 3 Mill. Kr. større end budgetteret, i 1895—96 var den henimod 6 Mill. Kr. større end budgetteret, deraf alene paa Toldafgifterne og Brændevins- og Skatten 2¾ Mill., Statsbanernes Overskud 1¾ Mill., andre indirekte Skatter ¾ Mill. Kr. o. s. v. Noget lignende vil ogsaa gøre sig gældende i 1896—97. Paa Finansloven for indværende Aar har man gjort Regning paa et

Understud ved Statsbanedriften af ¾ Mill. Kr., men i den Tid, om hvilken der foreligger Oplysninger, nemlig det første Halvaar af indværende Finansaar, har der ikke alene ikke været Understud, men Indtægten er endog ogsaa stegen med ½ Mill. Kr. For det første Halvaars Vedkommende er der altsaa ikke alene ikke Tale om noget Understud, men endog ogsaa en Fremgang paa ½ Mill. Kr., og der kunne vi altsaa regne godt 1 Mill. Kr.s Fremgang. Det samme gælder med Hensyn til Toldafgifterne for indværende Finansaar. De ere for det første Halvaar over ½ Mill. Kr. større end budgetteret, saa vi kunne sikkert gøre Regning paa et ikke ubetydeligt Overskud ogsaa for indværende Finansaar. — Nu er der ganske vist en anden Side af Sagen, som ikke maa lades ude af Betragtning, og som ogsaa den højtærede Finansminister berørte, nemlig, at i denne Kassebeholdning, som vi raade over, er der indeholdt et Beløb af 5 Mill. Kr. ifølge Lov af 10de April 1895 om Jærnbanelaan til Kommunerne. Deraf havde vi den 30te November 1896 henimod 4 Mill. eller godt 3¾ Mill. Kr. til gode hos Nationalbanken. Tilbage var lidt over 1 Mill. Kr. Nu siger den højtærede Finansminister, at for Tiden er der kun omtrent ½ Mill. Kr. tilbage. Af andre optagne Jærnbanelaan var der i Behold den 1ste April 1896 3 Mill. Kr. i Kassebeholdningen, altsaa 1ste April 1896 er der indeholdt et Beløb af i alt lidt over 4 Mill. Kr. vedkommende Jærnbanelaan, som altsaa ikke maa regnes med til den virkelige Kassebeholdning. Men Resultatet af alt dette bliver alligevel, at for de to første Finansaar 1894—95 og 1895—96, som vi kunne gøre saa temmelig sikker Beregning over, have vi en Fremgang af mellem 4 og 5 Mill. Kr. gennemsnitlig for hvert Aar, og som jeg har antydnet, kunne vi være temmelig sikre paa en noget lignende Fremgang ogsaa for indværende Finansaar. Under disse Omstændigheder finder jeg det overordentlig rimeligt, at Statskassen kommer Kommunerne til Hjælp. Vi sammenhøbe jo Aar efter Aar Penge i Statskassen, som vi ingen Brug have for, og det er ikke nogen heldig Finanspolitik saaledes at blive ved at opkræve større og større Skatter af Befolkningen og sammenhøbe dem i Statskassen uden at have Brug for dem. Det er tidsnok at opkræve Beløbene, naar den Tid kommer, da der foreligger Foranstaltninger, hvortil Pengene behøves. Men her gaa vi, som sagt, og lægge 4—5 Millioner Kr. hen aarlig uden at have Brug for dem. Det er ikke i mine Øjne en hensigtsvarende Stats-husholdning, den er i alt Sald i stærk Mod-